

Høringsnotat om endring i naturgassforskriften - forbrukervernregler

I. Innledning

Gassmarkedsdirektiv II (2003/55/EF) etablerer felles regler for det indre marked for naturgass. Direktivet er gjennomført i norsk rett ved naturgassloven av 28. juni 2002 nr. 61 og naturgassforskriften av 14. november 2003 nr. 1342. Av gassmarkedsdirektiv II artikkel 3, jf. direktivet vedlegg A, fremgår det detaljerte krav for å sikre forbrukernes rettigheter i nedstrømsmarkedet for naturgass.

Ved gjennomføringen av direktivet i 2006 la departementet til grunn at gjennomføringsforpliktelsene hva gjelder direktivet vedlegg A måtte tolkes i lys av Norges status som et umodent nedstrømsmarked for naturgass, jf. direktivet artikkel 28 (2). Selv om direktivet artikkel 3 og vedlegg A ikke er eksplisitt nevnt blant de bestemmelser artikkel 28 (2) åpner for unntak fra, tilsa en fortolkning av sammenhengen i reguleringen at et unntak som umodent nedstrømsmarked for naturgass også omfattet kravene til å fastsette detaljerte forbrukervernregler i den form som er fastsatt i vedlegg A. På denne bakgrunn ble det lagt til grunn at forbrukeres rettigheter allerede var godt ivaretatt i generell norsk lovgivning som forbrukerkjøpsloven, avtaleloven, markedsføringsloven og pristiltaksloven.

ESA påpekte i brev av 10. februar 2010 til Olje- og energidepartementet en rekke forhold overvåkningsorganet mener er en mangelfull gjennomføring av gassmarkedsdirektiv II artikkel 3 og vedlegg A punkt a) til d) om forbrukervern. ESA viste til at det mangler tiltrekkelig gjennomføring i norsk lovgivning som sikrer at forbrukere i nedstrømsmarkedet for naturgass får nærmere spesifisert informasjon i eventuelle kontrakter med et naturgassforetak, og at denne informasjonen må fremlegges for forbrukeren før kontrakten inngås.

II. Departementets merknader

Olje- og energidepartementet ser på bakgrunn av henvendelsen fra ESA behov for å foreslå innføring av en bestemmelse i naturgassforskriften for å ivareta de innvendinger ESA har reist hva gjelder forbrukernes rettigheter før og ved inngåelse av kontrakter med et naturgassforetak.

Forslaget til bestemmelse gir eventuelle naturgassforetak i nedstrømsmarkedet en særskilt informasjonsplikt ved kontraktinngåelse og under kontraktsforhold med en forbruker. Forslaget gir forbrukerne en rett til informasjon om blant annet naturgassforetaket, ytelsen som skal leveres, tidspunkt for oppstart av leveransen av naturgass, informasjon om tariffer og andre priser, mangelsbeføyelser og om tvisteløsning.

Departementet mener det er hensiktsmessig med en presisering i bestemmelsen om at denne særlige informasjonsplikten ikke kommer til anvendelse der annen lovgivning, som for eksempel forbrukerkjøpsloven, gir forbrukerne bedre rettigheter.

Departementet foreslår at bestemmelsen tas inn som ny § 3-6 i naturgassforskriften. Forslaget gjennomfører vedlegg A punktene a) – d). Ettersom Norge har status som et umodent nedstrømsmarked for naturgass, og dermed har unntak fra en rekke av bestemmelsene i gassmarkedsdirektiv II, jf artikkel 28(2), har departementet lagt til grunn at vedlegg A punktene e) - g) ikke trenger særskilt gjennomføring i norsk rett.

III. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget til endringer i naturgassforskriften med ny bestemmelse om naturgassforetakenes informasjonsplikt vil ikke føre til nevneverdige økonomiske og administrative konsekvenser. Bestemmelsen vil ikke føre til nye plikter eller oppgaver for konsesjonsmyndighetene eller regulator for nedstrømsmarkedet for naturgass. Naturgassforetakene vil få en eksplisitt forpliktelse til å informere en forbruker ved inngåelsen av en kontrakt og under kontraktsforholdet. Forslaget vil gi forbrukerne i dette markedet tydeligere rettigheter ved kontraktsinngåelse og under kontraktsforholdet.

Forskrift om endring i forskrift til lov om felles regler for det indre marked for naturgass (naturgassforskriften)

Fastsatt ved kongelig resolusjon av xx. xx. 2011 med hjemmel i lov 28. juni 2002 nr. 61 om felles regler for det indre marked for naturgass (naturgassloven) § 4, jf. EØS-avtalen vedlegg IV nr. 23 (direktiv 2003/55/EF). Fremmet av Olje- og energidepartementet.

I

I forskrift 14. november 2003 nr. 1342 til lov om felles regler for det indre marked for naturgass (naturgassforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 3-6 skal lyde:

§ 3-6. (Naturgassforetakenes informasjonsplikt)

Naturgassforetak plikter å sørge for at forbrukere har rett til en kontrakt som inneholder følgende informasjon

- 1. naturgassforetakets navn og adresse,*
- 2. tjenester som ytes, kvalitetsnivået på tjenesten samt tidspunkt for første tilkopling,*
- 3. eventuelle vedlikeholdstjenester som ytes,*
- 4. på hvilken måte oppdaterte opplysninger om alle gjeldende tariffer og vedlikeholdskostnader kan innhentes,*
- 5. kontraktens varighet, vilkår for fornyelse og avslutning av tjenestene og kontrakten samt en eventuell rett til oppsigelse,*
- 6. eventuell erstatning eller tilbakebetaling dersom tjenestene ikke har den kvalitet som er angitt i kontrakten, og*
- 7. hvordan fremgangsmåten for tvisteløsning iverksettes.*

Vilkår i kontrakter naturgassforetak inngår med forbrukere skal være rettferdige og kjent for forbrukeren før inngåelse av kontrakt i et klart og forståelig språk.

Naturgassforetak skal varsle forbrukeren i god tid før planer om endring av kontraktsvilkårene. Prisøkninger skal varsles i rimelig tid, og ikke senere enn en vanlig faktureringsperiode etter at økningen trer i kraft. Dersom forbrukeren ikke aksepterer de nye vilkårene naturgassforetaket har underrettet om, har forbrukeren rett til å heve kontrakten.

Naturgassforetak skal gi forbrukerne klare og tydelige opplysninger om gjeldende priser og tariffer og om standardvilkår for adgang til og bruk av gasstjenester.

Naturgassforetak skal tilby forbrukerne et bredt spekter av betalingsmåter. Forskjeller i vilkår skal gjenspeile leverandørens kostnader ved bruk av de ulike betalingssystemene. Forbrukeren skal beskyttes mot urettferdige eller villedende salgsmetoder.

Denne bestemmelsen kommer likevel ikke til anvendelse på forbrukeravtaler der annen lovgivning gir forbrukerne en bedre rettsstilling.